

Dynamika grup apostołskich w szkolnych kołach zainteresowań

We współczesnej edukacji szkolnej olbrzymie znaczenie wychowawcze mają grupy apostołskie, wspólnoty i stowarzyszenia, które podejmują pracę w różnych środowiskach. Jan Paweł II wskazał, że „wnoszą one cenny wkład w realizację misji Kościoła. Są miejscem, gdzie młodzi i dorośli przeżywają doświadczenie Kościoła; gdzie pomagają sobie wzajemnie żyć po chrześcijańsku w mało wierzącym świecie; gdzie, umacniając swoją wiarę i przynależność do Kościoła, przygotowują się do apostołskiego dialogu. Albowiem na to, żeby być dzisiaj apostołem, trzeba posiadać mocną świadomość tożsamości chrześcijańskiej”¹. Szczególne miejsce dla formacji dzieci i młodzieży mają różne grupy działające w szkole, parafii i Kościele. Każda z tych grup, przy pomocy sobie właściwych metod, umożliwia formację głęboko wszczepioną w doświadczenie życia apostołskiego, a równocześnie daje okazję do wypełniania misji Kościoła wobec świata. Powstające w ramach zajęć pozalekcyjnych szkolne koła zainteresowań pełnią ważną rolę w procesie uspołecznienia i rozwoju intelektualnego dzieci i młodzieży. Dzięki nim uczniowie mogą rozwijać swoje pasje i sprawności. Nauczyciele, prowadzący takie koła, poszerzają wiedzę uczniów w danym temacie i towarzyszą im w zdobywaniu nowych umiejętności. Szkolne koła zainteresowań to doskonały sposób na spędzenie wolnego czasu w sposób wartościowy. Wspierają rozwój

dzieci i młodzieży, uczą ich nawiązywania oraz podtrzymywania więzi międzyludzkich, współpracy, respektowania odmiennych zdań. Dzięki naturalnej chęci uczniów do działania nauczyciel – opiekun może znakomicie stymulować zainteresowania ucznia w najróżniejszych dziedzinach wiedzy i życia społecznego. Aktywność ucznia, oparta na dobrej woli, przyczynia się do budowania i umacniania różnych wewnątrzgrupowych więzi uczniów, a także do lepszego poznania grupy przez nauczyciela. Aktywność uczestników takich grup ma bardzo duże znaczenie w sferze wychowawczej².

1. Pojęcie i charakterystyka szkolnych kół zainteresowań

Współczesna szkoła proponuje wiele możliwości rozwijania zainteresowań uczniów w dziedzinach naukowych, artystycznych, technicznych czy sportowych i potrafi wpłynąć na bieg życia swoich wychowanków. Szkolne koła zainteresowań realizowane są podczas zajęć pozalekcyjnych i mają na celu rozwój psycho-fizyczny uczniów poprzez: zabawę, wysiłek fizyczny, intelektualny czy twórczość artystyczną. W kołach zainteresowań uczeń ma możliwość rozwoju swoich zainteresowań oraz może poprawiać sprawność zarówno fizyczną, jak i intelektualną. Katechizowanych w szkole należy włączyć w życie religijne konkretnej wspólnoty parafialnej poprzez regularne spotkania modlitewne,

¹ „L'Osservatore Romano” 3 (1982) nr 10, s. 14.

² Por. Zob. M. Braun-Gałkowska, *Środowisko wychowawcze: dom, szkoła, grupa rówieśnicza, parafia*, w: *Katecheza w szkole*, red. J. Krucina, Wrocław 1992, s. 55-63.

ruchy i grupy religijne lub działalność charytatywną. Młodzi są chętni do tego typu inicjatyw, a świadczy o tym duża liczba wielorakich kół zainteresowań. Uczniowie potrzebują kontaktu z rówieśnikami, dlatego w szkole działają różne koła przedmiotowe, które są prowadzone przez nauczycieli poszczególnych przedmiotów szkolnych. Praca pozalekcyjna daje uczniom wiele okazji do dokładnego poznania i właściwego rozumienia otaczającego ich świata oraz sprzyja kształtowaniu aktywnej postawy dziecka. Zajęcia te zaspokajają potrzeby dziecka i są dostosowane do jego możliwości. Wyzwalają zdolności kreacyjne, zaspokajają potrzebę twórczej aktywności dziecka, rozwijają różnego rodzaju talenty, wdrażają do łatwiejszego nawiązywania kontaktów międzyludzkich. Dzięki kontaktom z innymi osobami uczniowie mają możliwość dokładnego poznania i zrozumienia tego, co się wokół nich dzieje. Uczą się współdziałania z innymi oraz racjonalnego i kulturalnego spędzania czasu wolnego. Możliwość uczestniczenia w zorganizowanych zajęciach pozalekcyjnych pobudza ich do działania, wzbogaca osobowość, daje szansę zaobserwowania nowych postaw i zachowań. W procesie wychowawczym dzieci i młodzieży jest ważne, aby grupy pozaklasowe działały na trwałych zasadach, które są moralnie wartościowe. Tylko wtedy będą się przyczyniać do budowy i wzrostu wspólnoty w środowisku szkolnym. „Jest to niemal warunek konieczny, aby nauczyciele przedmiotów, wychowawcy klasowi i katecheci uczestniczyli w życiu pozaszkolnym swoich wychowanków, aby mieli wpływ na grupy, do których oni należą, by je kształtowali, korygowali i odpowiednio ukierunkowywali w duchu wspólnoty i wartości chrześcijańskich. Jeśli w nieformalnych grupach pozaklasowych i pozaszkolnych, a także w sformalizowanej grupie klasowej, zabraknie autorytetu wychowawcy,

to na jego miejsce wkroczą pseudoautorytety i demagodzy wychowawczy, którzy poprowadzą grupę ku wartościom pozornym, a nawet antywartościom”³. Wspólnoty i grupy chronią człowieka przed wszelkimi trudnościami i zagrożeniami, jakie stawia przed nim dzisiejszy świat. Podbudowują go i pomagają zachować swoje osobiste przekonania. Członkowie różnych grup młodzieżowych związanych z Kościołem swoim życiem świadczą o Chrystusie. To oni najlepiej znają środowisko, w którym żyją i to właśnie oni swoim przykładem mogą ukazywać ludziom Ewangelię i radość życia z Bogiem.

2. Struktura wybranych kół zainteresowań o profilu apostoelskim

Dyrektorium ogólne o katechizacji wskazuje, że zadaniem katechezy jest wychowywać, przekazywać prawdę oraz wprowadzać w życie wiary (por. DOK 68). Działania te mają doprowadzić katechizowanego do głębokiego poznania wiary, wychowania liturgicznego, formacji moralnej i nauczania modlitwy (por. DOK 85) oraz „do życia we wspólnocie i do czynnego uczestniczenia w życiu i postaniu Kościoła” (DOK 86). W ramach zajęć pozalekcyjnych działają w szkole m.in. następujące koła zainteresowań: biblijne, Caritas, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, teatralne, malarskie, poezji, przyrodnicze, geograficzne, muzyczne, matematyczne.

Wśród licznych kół zainteresowań można wymienić te, które są bliskie katechezie. Wszystkie one powstały z myślą o rozszerzeniu zainteresowania uczniów wiedzą religijną, lekturą Pisma Świętego i realizowaniem wskazań miłości chrześcijańskiej w codziennym uczniowskim życiu. Ideą przewodnią powstawania tego typu kół jest odpowiedzialność, jaka spoczywa na katechizujących za głoszenie i przekazywanie Ewangelii następnym pokoleniom. Program w kołach

zainteresowań jest realizowany w wymiarze jednej lub więcej godzin tygodniowo w ciągu całego roku szkolnego. Zajęcia pozalekcyjne mają rozwijać zainteresowania wiarą i uczyć odpowiedzialności za nią. Mają również pomóc w świadomym uczestnictwie uczniów w życiu Kościoła, aby żyli zgodnie z postawą chrześcijanina. Wspólnotowy klimat grup zwiększa skuteczność procesu wychowawczego. „Efektywnemu nauczaniu doskonale służy klimat zaufania, wzajemnego zrozumienia, uznania godności drugiego, zauważaniu i podnoszeniu jego osiągnięć. Bliższe relacje osobowe, wytworzone poprzez pozytywne wartości, sprawiają, że nauczanie nimi nasycone staje się interakcją międzypersonalną w kierunku rozwiązywania wspólnych problemów życiowych³. Potrzeba zatem takiej formacji osobowej i wspólnotowej, dzięki której wśród młodych ludzi zrodzi się chęć życia we wspólnocie i niesienia pomocy innym ludziom. To właśnie w chrześcijańskiej wizji wspólnoty opieramy się na solidarności międzyludzkiej, która jest również nazywana przyjaźnią lub miłością społeczną. Katechizm Kościoła Katolickiego wskazuje na potrzebę braterstwa ludzkiego i chrześcijańskiego, zwłaszcza we współczesnym świecie, w którym dominuje pogoń za pieniądzem i odrzuceniem drugiej potrzeby. Katechizm podaje, że „pierwszy błąd, przynoszący dziś wielkie i powszechne szkody, polega na zapomnieniu o istnieniu węzłów wzajemnej solidarności i miłości między ludźmi, na które jako na konieczność wskazuje wspólne pochodzenie wszystkich i równość duchowej natury takiej samej u wszystkich, niezależnie od przynależności narodowej” (KKK 1939).

A. Szkolne koła biblijne

Pismo Święte jest podstawowym źródłem treści posługi słowa. Praca z tekstami biblijnymi zmierza, poprzez przywoływanie doświadczeń wiary ludzi Biblii, do szukania sposobów przejęcia tych doświadczeń za własne oraz wzbudzania i wzmacniania wewnętrznych dynamizmów ducha ukrytych w człowieku i napięć rodzących się ze spotkania człowieka z orędziem zbawienia. Poznanie Biblii pomaga katechizowanemu w odkrywaniu czegoś ważnego dla siebie lub wspólnoty katechetycznej, wspiera jego wyobraźnię religijną, inspiruje do wymiany myśli i dalszych poszukiwań, motywuje do własnej aktywności i samodzielnej działalności, pozwala odnajdywać związki życia z objawieniem.

Katecheza będzie bogatsza i skuteczniejsza, jeżeli będzie „przeniknięta myślą, duchem i postawami biblijnymi oraz ewangelicznymi poprzez stały kontakt z samymi tekstami” (DOK 86). Katecheza jest na służbie Bożego słowa i do jej zadań należy doprowadzenie do rozumienia Biblii poprzez aktualizację tekstów biblijnych. Jednak nie wszystkie teksty i pytania uczniów można zrealizować podczas katechezy. Szkolne koła biblijne są odpowiedzią na pytania uczniów o szerszy kontekst wydarzeń biblijnych. Dzięki nim uczniowie poznają historię powstania i budowę Pisma Świętego.

Święty Jan Paweł II wielokrotnie wskazywał, że na katechetach spoczywa odpowiedzialność za to, aby słowa Chrystusa „zostały przekazane przyszłym pokoleniom nie jako martwa litera, ale jako żywe źródło poznania prawdy o Bogu i o człowieku – źródło prawdziwej mądrości.

³ Znaczenie wychowawcze grup szkolnych, <http://www.pedkat.pl/images/czasopisma/pk3/art05.pdf>.

⁴ T. Ochiniowski, E. Osowska, *Wołanie o mistrza. Rozmowa z ks. J. Tarnowskim*, „Więź” 1995 nr 12, s. 110-111.

W tym kontekście szczególnej aktualności nabiera soborowa zachęta, skierowana do wszystkich wiernych, «by przez częste czytanie Pisma Świętego nabywali <wzniosłego poznania Jezusa Chrystusa>» (Flp 3,8). <Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa> (św. Hieronim)» (*Dei verbum*, 25)» (Pelplin, 6 czerwca 1999 r.). Lepsze poznanie Pisma Świętego uczy szacunku do słowa Bożego oraz samodzielności w wypowiadaniu się na te tematy.

B. Szkolne Koło Caritas

„Caritas” jest to słowo, które oznacza miłość bezinteresowną. Szkolne Koło Caritas jest dobroczynną organizacją działającą w oparciu o społeczno-humanitarne zaangażowanie uczniów i ich opiekunów. Zadania Koła Caritas wynikają z Chrystusowego przykazania miłości bliźniego, które należy odnosić do każdego człowieka, bez względu na jego przekonania, narodowość czy rasę. Święty Jan Paweł II mówi „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią» (Mt 5,7). Kościół znajduje w tych słowach wezwanie do czynu i stara się «czynić miłosierdzie». (...) Człowiek dociera do miłosiernej miłości Boga, do Jego miłosierdzia o tyle, o ile sam przemienia się wewnątrznie w duchu podobnej miłości w stosunku do bliźnich» (*Dives in misericordia*, 14). W świecie, w którym propagowane są zwłaszcza wartości materialne, kult zdrowego i pięknego ciała, należy w młodych ludziach zaszczerpić uniwersalne wartości humanitarne.

Praca charytatywna uwrażliwia się uczniów na problemy społeczne, uczy poszanowania drugiego człowieka oraz niesienia pomocy innym ludziom. Polega na zachęceniu do praktykowania miłosierdzia poprzez modlitwę, dobre słowo i czyn. Celem jest wyrabianie umiejętności dzielenia się rzeczami materialnymi, jak i nie-

materialnymi (np. dobre słowo, wsparcie i pomoc w nauce). Wśród zadań Koła można wymienić: pogłębianie nauki Jezusa Chrystusa, zwłaszcza o miłosierdziu Bożym, uwrażliwianie na różne obszary ludzkiej biedy oraz krzewienie ducha miłości bliźniego, kształtowanie osobowości młodego katolika i patrioty. Praca w Kole Caritas związana jest z udziałem w różnych akcjach Caritasu w szkole, parafii oraz działalności charytatywnej we wspólnocie uczniowskiej. Będzie to udział np. w Tygodniu Miłosierdzia, akcji św. Mikołaj, Wigilijnym Dziele Pomocy Dzieciom, „Skarbonce wielkopostnej”. Jest to również organizowanie pomocy osobom ubogim, samotnym i niepełnosprawnym, współpracowanie z innymi organizacjami szkolnymi, parafialnymi czy fundacjami i stowarzyszeniami charytatywnymi. Celem Koła Caritas jest wspomaganie rozwoju intelektualnego uczniów przez stałe zdobywanie wiedzy i umiejętności. Podczas spotkań formacyjnych promuje się chrześcijański styl życia.

C. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży

Istotne znaczenie w kształtowaniu młodego pokolenia ma wychowanie chrześcijańskie w Katolickim Stowarzyszeniu Młodzieży (KSM). Młodzi ludzie poprzez formację w KSM-ie poznają Boga, otwierają się na Jego działanie, a także zmierzają ku pomocy bliźnim. Kształtują swoje sumienie, wrażliwość oraz prowadzą aktywny tryb życia. Poprzez przynależność do organizacji rozwijają się i aktywnie uczestniczą w życiu Kościoła oraz społeczności lokalnej. We własnym środowisku ukazują, jak pięknie jest żyć w przyjaźni z Bogiem. Ich świadectwo ma ogromne znaczenie wobec rówieśników. Członkowie Stowarzyszenia, uformowani w jego szeregach, wychodzą do innych ludzi i głoszą im Chrystusa. KSM-owicz to dojrzały katolik i odpowiedzialny

Polak, który w każdej sytuacji życiowej stara się być apostołem. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, aby wprowadzać wartości chrześcijańskie w życie, organizuje działania kulturalne, społeczne oraz sportowe. Dzięki nim młodzi kształtują swoją osobowość oraz dostrzega, że wiara w Chrystusa nadaje sens życiu.

KSM nie może istnieć wyłącznie dla siebie. Wszelka działalność Stowarzyszenia powinna być budowana na świadomości, że wspólnota parafialna jest pierwszym i podstawowym miejscem aktywności⁵. Swoją działalność Stowarzyszenie opiera na młodzieży zrzeszonej w oddziałach parafialnych i kołach środowiskowych. Troska o wychowanie młodego pokolenia jest bardzo ważna i konieczna. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży zabiega o rozwój życia duchowego i społecznego młodych ludzi. Członkowie KSM-u, którzy podejmą rzetelną pracę nad sobą, poprzez przestrzeganie założeń ideowych i organizacyjnych KSM, otrzymają możliwość integralnego rozwoju swojej osobowości. Organizacja dba o wszechstronny rozwój młodych ludzi oraz kształtuje w nich właściwe postawy moralne. Członkowie KSM-u zostają uformowani na dobrych i dojrzałych katolików, a także odpowiedzialnych za losy swojej Ojczyzny Polaków. Działalność Stowarzyszenia opiera się na formacji duchowej oraz aktywności społeczno-kulturalnej. Młodzi KSM-owicze wnoszą radość i pogodę ducha w swe otoczenie. Posłannictwo druhów i druhen sprawia, że KSM jest postrzegane jako zorganizowana forma

zaangażowania się młodzieży, która pragnie w każdy wymiar życia wprowadzić wartości ewangeliczne. Młody człowiek, poprzez członkostwo w KSM, uczy się odpowiedzialności za siebie, za swoje postępowanie i konkretną działalność w wymiarze społecznym.

Formacja i działalność w Katolickim Stowarzyszeniu Młodzieży mają na celu kształtowanie młodych ludzi w każdym wymiarze życia. KSM szerzy wśród swoich członków chrześcijańskie wartości oraz zasady postępowania. Zasadniczym zadaniem KSM-u jest „kształtowanie dojrzałych chrześcijan oraz aktywne uczestnictwo we wspólnocie i misji Kościoła przez szerzenie i upowszechnianie katolickich wartości i zasad we wszystkich dziedzinach życia, zwłaszcza społecznego i kulturalnego”⁶. Stowarzyszenie jest organizacją kościelną, głosi więc to, czego naucza Kościół. KSM-owicze w czasie formacji kształtują w sobie podstawę dążącą do dojrzałości poprzez aktywne uczestnictwo we wszystkich dziedzinach życia wspólnoty Kościoła⁷. Formacja w KSM-ie jest formacją podstawową obejmującą trzy obszary, które wzajemnie się uzupełniają: duchowy, intelektualny i kulturalno-sportowy⁸.

Podstawowym środkiem duchowej formacji KSM-owicza jest Eucharystia⁹. Członkowie KSM-u pogłębiają swoją więź z Chrystusem i dzięki temu otwierają się na potrzeby innych ludzi. Innym elementem formacji jest życie modlitwy. Dzięki czytaniu Pisma Świętego, przez pryzmat Boga, człowiek ma lepsze spojrzenie na bliźnich

⁵ Por. P. Duksa, *Aktywność społeczna Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży*, dz. cyt., s. 109.

⁶ Tamże, par. 13.

⁷ Por. A. Bączkowski, *Formacja duchowa w KSM*, w: *Podręcznik. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży*, red. A. Bączkowski i in., Kraków 1999, s. 84.

⁸ Por. tamże.

⁹ Por. J. Żytowiecki, *Elementy formacji religijnej*, w: *Podręcznik. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży*, dz. cyt., s. 81.

oraz na różne sytuacje życiowe. Ważne są również wartości. Młodzież staje się wrażliwa na budowanie Królestwa Chrystusowego, czyli Królestwa Prawdy, Miłości i Pokoju. Młodzi, stanowiący wspólnotę KSM-u, powinni być stale zjednoczeni z Chrystusem i Jego Kościołem. Autorytetem, na którym wzorują się druhowie i drużyny, jest oczywiście Maryja, pokorna Służebnica Pańska, a także patronowie KSM-u: św. Stanisław Kostka i bł. Karolina Kózkówna¹⁰. Kolejnym elementem formacji młodego człowieka zrzeszonego w KSM-ie są cotygodniowe spotkania formacyjne. Mają one na celu pogłębianie wiedzy religijnej¹¹. Istotny jest także notatnik pracy nad sobą.

Członkowie KSM-u służą nie tylko Bogu i Kościołowi, ale także i Ojczyźnie. Szerzą w swoich środowiskach postawę patriotyczną. Dbają o tradycje narodowe oraz pogłębiają swoją znajomość historii Polski. KSM ma na celu także działalność charytatywną. Młodzież pomaga ludziom, którzy są w potrzebie. Jeszcze jednym obszarem działania KSM-u jest aspekt kulturalno-sportowy. Animatorzy KSM są współorganizatorami Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej i Dnia Papieskiego¹². Członkowie KSM-u mają na celu uczyć swoich rówieśników, że można kulturalnie i aktywnie spędzać czas¹³.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, na tle innych grup i wspólnot w Kościele, wyróżnia się tym, że kładzie wielki nacisk na patriotyzm. Młodzież w ten sposób rozwija swoje horyzonty i talenty. KSM-owicze organizują koncerty,

wieczornice narodowe, przedstawienia teatralne, obozy dla dzieci i młodzieży oraz różne turnieje sportowe¹⁴. Członkowie Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży dają świadectwo wiary poprzez czynną obecność w swoich środowiskach.

3. Rola i znaczenie szkolnych kół zainteresowań dla wychowania młodzieży

Rozwój i wychowanie młodego człowieka jest procesem długotrwałym, który dokonuje się na wielu płaszczyznach życia, a więc fizycznego, psychicznego, intelektualnego, etycznego. Środowiskiem, w którym powinno dokonywać się wychowanie jest rodzina i szkoła. Jednak w dzisiejszych czasach rodzina przechodzi różnego rodzaju kryzysy. Problemem dla współczesnych rodzin jest pogarszająca się sytuacja materialna, coraz większe ubóstwo i brak stałej pracy. Zmusza to często rodziców do wyjazdu za pracę. W tej sytuacji rodzice nie są w stanie poradzić sobie ze swoimi obowiązkami wychowawczymi. Rodzina staje się niewydolna wychowawczo, bowiem jest niepełna. Bywa niejednokrotnie, że tylko Kościół i szkoła są jedyną formą edukacji intelektualnej czy religijnej dzieci i młodzieży. Dlatego tworzenie szkolnych czy pozaszkolnych kół zainteresowań jest sposobem do rozwoju dla młodego człowieka. Ważne i bardzo potrzebne są takie spotkania formacyjne nie tylko dla tych uczniów, którzy chcą pogłębić wiarę w Boga,

¹⁰ Por. A. Bączkowski, *Formacja duchowa w KSM*, w: *Podręcznik. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży*, dz. cyt., s. 90-94.

¹¹ Por. J. Żytowiecki, *Elementy formacji religijnej*, dz. cyt., s. 82.

¹² Por. A. Smolarczyk, E. Mężyk, *Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży*, w: *Abyście szli i owoc przynosili*, dz. cyt., s. 94.

¹³ Por. P. Faliński, *Oddział parafialny KSM*, w: *Podręcznik. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży*, dz. cyt., s. 64.

¹⁴ Tamże, s. 96.

ale również i dla tych dzieci, które poszukują ciepła rodzinnego wśród ludzi godnych zaufania. Istnieje konieczność tworzenia zarówno kół o profilu katechetycznym, jak i społecznym. Skoncentrowanie uwagi młodzieży i dzieci na „życiu realnym” i wyciągnięcie ich ze świata komputerowej fikcji jest możliwe dzięki odpowiedzeniu na ich zainteresowania. W ten sposób można również rozwijać ich intelekt i pogłębiać wiarę.

Święty Jan Paweł II podkreślał, że: „Przyszłość świata i Kościoła należy do młodych pokoleń (...). Chrystus czeka na młodych, tak jak czekał na młodzieńca, który Mu zadał pytanie: «Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne?» (Mt 19,16)” (*Tertio Millennio Adveniente*, 58). Przed nauczycielami i wychowawcami staje zatem zadanie niesienia Dobrej Nowiny o Chrystusie oraz kształtowania osobowości młodych ludzi. Mogą dokonać tego zarówno podczas katechezy szkolnej, jak też w różnych kołach zainteresowań. Zróznicowane szkolne koła

zainteresowań i grupy o profilu chrześcijańskim łączą wspólne cele. Podstawą formacji w nich jest wychowanie do dawania świadectwa prawdziwie chrześcijańskiego oraz do pogłębiania życia duchowego i osobistej relacji z Bogiem. Każda z tych grup jest nastawiona na ewangelizację i w każdej z nich odbywają się regularne spotkania formacyjne. Wszystkie te wspólnoty łączy także działalność charytatywna. Bliska im jest pomoc ludziom, którzy tego potrzebują. Uczestnictwo dzieci i młodzieży w grupach wspiera ich rozwój, uczy „nawiązywania i podtrzymywania więzi społecznych, współpracy, respektowania innych, odmiennych zdań w ramach przyjętych zasad etyczno-moralnych i norm społecznych. Nieformalna i pozaszkolna aktywność ucznia, oparta na dobrej woli, a nie na przymusie, wolna od szkolnych regulaminów i przepisów, przyczynia się do budowania i umacniania wewnątrzgrupowych więzi uczniów, a także do lepszego poznania grupy przez nauczyciela”¹⁵.

¹⁵ Znaczenie wychowawcze grup szkolnych, <http://www.pedkat.pl/images/czasopisma/pk3/art05.pdf>.